

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/175/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412212813
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6412212813.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova ulica č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného právnym zástupcom Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, v mene ktorého pred súdom koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú pred súdom koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/ 84/2012-91 zo dňa 28. júla 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania, taktiež zamietol návrh navrhovateľa na začatie konania a rozhodol, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva. O zamietnutí návrhu na prerušenie konania rozhodol podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) a § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., keď dospel k záveru, že podanie ústavnej sťažnosti (v prípade ak by aj navrhovateľ preukázal podanie sťažnosti na Ústavný súd doručením) proti rozhodnutiu súdu o vylúčení sudcov okresného súdu nie je takým dôvodom, ktorý by zakladal či už obligatórnu, alebo fakultatívnu možnosť prerušenia konania. Vylúčenie sudcu okresného súdu nie je prejudiciálnou otázkou a o námietke zaujatosti, vznesenej navrhovateľom, bolo rozhodnuté nadriadeným súdom. Akceptovaním návrhu navrhovateľa na prerušenie konania by v danej veci došlo k porušeniu jedného zo základných princípov súdnictva, a to verejného prerokovania veci bez zbytočných prieťahov. Vzhľadom uvedené okresný súd, keďže nevzhladol žiadny zákonný dôvod na prerušenie konania, návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol.

Pokiaľ ide o vec samú, zamietol návrh navrhovateľa na začatie konania, v ktorom sa navrhovateľ domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu okresného súdu podľa zák. č. 514/2003 Z. z. na základe tej skutočnosti, že okresný súd v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 13Er/882/2010 nevydal rozhodnutie o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej 15 dňovej lehote. Okresný súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia v predmetnej veci bola podaná na okresnom súde 09. 09. 2010, o ktorej rozhodol okresný súd tak, že žiadosť zamietol dňa 03. 02. 2011, teda, síce v lehote dlhšej ako 15 dní, ale podľa názoru okresného súdu, súd v súdnej veci nebol touto lehotou viazaný. Mal za to, že Exekučný poriadok rozhodcovský rozsudok za exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d/ označuje iba od 01. 06. 2011, napriek tomu rozhodcovský rozsudok považoval za exekučný titul aj pred účinnosťou novely exekučného poriadku, uskutočnenej Zákomom č.

102/2011 Z. z. , nakoľko touto novelou sa len odstránil rozporný výklad § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, či pod vykonateľnými rozhodnutiami rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených sa rozumejú aj rozhodcovské rozsudky. Z uvedeného je zrejmé, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri exekučnom titule, ktorým je rozhodnutie rozhodcovského súdu. Súd nezistil ani jeden zo zákonných dôvodov potrebných na konštatovanie nesprávneho úradného postupu exekučného súdu. Poukázal aj na názor ústavného súdu (napr. rozhodnutie II. ÚS 245/2013, II. ÚS 112/2013), ktorý vo viacerých rozhodnutiach vyslovil názor, že 15 dňová lehota na rozhodnutie okresného súdu na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí v prípade negatívneho rozhodnutia exekučného súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Taktiež poukázal na to, že navrhovateľ podával v rovnakom čase hromadné návrhy, či už na zmenu exekútorov, alebo iné podania a zaťažil všeobecný súd väčším počtom podaní, vzhľadom k čomu musel počítať i s určitým technicko-administratívnym zdržaním. V r. 2010 v agende Er napadlo na okresnom súde 6.360 vecí a v r. 2011 napadlo 10.033 vecí, pričom tieto veci v uvedenom čase vybavovali len piati sudcovia, ktorí vybavovali okrem toho ešte aj inú agendu.

Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. § 1 písm. a), c), § 3 ods. 1 písm. d), § 4 ods. 1 písm. a) bod 1., § 9 ods. 1, 2, § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, v znení do do 31. 12. 2012, podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01. 06. 2011, ako aj platného a účinného od 01. 06. 2010 do 31. 05. 2011, podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku platného do 31. 05. 2011, ako aj od 01. 06. 2011.

O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p., odporcovi náhradu trov konania nepriznal napriek tomu, že si právo na ich náhradu uplatnil, a to z toho dôvodu, že odporca trovy konania nevyčísľil, z obsahu spisu mu žiadne trovy konania nevyplývali.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15 dňovej lehote odvolanie (§ 204 ods. 1, veta prvá, O. s. p.) navrhovateľ. Odvolanie podal z dôvodov uvedených v § 205 ods. 1 písm. a) O. s. p. , v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f), g) a h) O. s. p.. Namietal, že súd prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, pretože sa navrhovateľ bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil. Navrhovateľ riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa. Namietal tiež, že vec nebola prejednaná zákonným sudcom, hoci rozhodovanie veci zákonným sudcom (aj súdom) je základným predpokladom na naplnenie podmienok spravodlivého procesu (IV. ÚS 345/09). Konečné rozhodnutie vo veci súdom (vylúčeným sudcom) neprichádzalo do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania, proti ktorému legálne pripustil odvolanie. V čase podania odvolania o zamietnutí návrhu nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Navrhovateľ v konaní uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevezhľadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V konaní bolo preto možné uskutočniť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Ústne pojednávanie vo veci odklad pripúšťalo a nebolo neodkladným úkonom za danej procesnej situácie. Súd nedostatočne oboznámil navrhovateľa s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu a navrhovateľ preto nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodnutí vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemal možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva navrhovateľa na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Následne navrhovateľ namietal, že sa vo veci neuskutočnilo ústne pojednávanie napriek tomu, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, preto okresný súd porušil právo navrhovateľa na kontradiktórny súdny proces, nakoľko vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám.

K majetkovej škode navrhovateľ uviedol, že okresný súd sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a opisuje ju ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka (povinného). Súd úplne ignoroval všetky

tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, ktorá mu vznikla. V tejto časti je preto rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, keď z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, akou úvahou súd dospel jednoznačne a nepochybne k presvedčeniu o tom, že majetková škoda nevznikla, rovnako sa týka i chýbajúcich dôvodov vzniku nemajetkovej ujmy. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. pri aplikácii § 219 ods. 2 O. s. p. potvrdil ako vecne správny.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 toho istého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa § 132 O. s. p. a svoje rozhodnutie aj náležite v zmysle ust. § 157 ods. 2 O. s. p. aj odôvodnil. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil (nálež. Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 36/2010).

Odvolací súd poukazuje na zodpovednosť navrhovateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.). V tejto súvislosti je zjavné, že z dôvodu predkladania veľkého množstva tipových podaní navrhovateľov na súdey hmotno-právne a ani procesno-právne odvolacie dôvody nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Odvolací súd nie je oprávnený preskúmať prvostupňové rozhodnutie na základe iných, než účastníkom konania v odvolaní vznesených námietok.

Podstatná časť odvolacích námietok navrhovateľa je založená na tvrdení, že vo veci nerozhodoval nestranný sudca. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd nariadený, rozhodol uznesením č. k. 24 NcC/255/2012-9 zo dňa 11. 10. 2012, ktorým, okrem iného, sudcov okresného súdu menovaných vo výroku III. uvedeného uznesenia nevylúčil, ani z konania vedeného pod sp. zn. č. 5C/84/2012, a teda, z konania nebola vylúčená ani zákonná sudkyňa JUDr. Jarmila Kasanová. Od vydania tohto rozhodnutia nedošlo ku žiadnym novým skutočnostiam majúcim vplyv na nestrannosť zákonného sudcu, preto je argumentácia odvolateľa o konaní vylúčeným sudcom bezpredmetná. V ďalšom odvolací súd len poukazuje na dôvody rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje.

Odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správne potvrdil z tých istých dôvodov. Okresný súd rozhodol na základe dostatočne zisteného skutkového stavu veci, odvolací súd nezistil, že by postupom okresného súdu bola odňatá možnosť navrhovateľa konať pred súdom, nezistil, že by bola porušená zásada kontradiktórnosti v konaní pred okresným súdom a vecné dôvody rozhodnutia okresného súdu navrhovateľ v odvolaní nenamietal. Nenamietal, teda, správnosť rozhodnutia okresného súdu, že v súdnej veci neplatila 15 dňová lehota na rozhodnutie okresného súdu na vydanie rozhodnutia o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Odvolanie nesmerovalo proti výroku rozsudku okresného súdu o náhrade trov konania, avšak ide o výrok závislý od rozhodnutia vo veci samej (§ 206 ods. 2 O. s. p.), preto krajský súd potvrdil ako vecne správny aj výrok o náhrade trov konania.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol taktiež podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa zásady úspechu v konaní, v odvolacom konaní v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný odporca, ktorý si však právo na náhradu trov odvolacieho konania

neuplatnil a zo spisu mu žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú, (§ 151 ods. 1 O. s. p.), preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.